

Δήμαρχοι κι' ὁ Φασουλῆς
 'στό τραπέζι τῆς Αὐλῆς.

Πρόγραμμα τῶν τελετῶν,
 τῶν τοσοῦτον ποθητῶν.

Κατὰ τὸ γλυκογάραγμα τῆς προσεχοῦς Δευτέρας
 θὰ πέσουν πυροβολισμοὶ περίπου ἑκατόν,
 καὶ πάντες τὸ ἐπίσημον θὰ μάθουν τῆς ἡμέρας
 κι' αὐτὸ θὰ εἶναι ἡ ἀρχὴ τῶν ἄλλων τελετῶν.

Θὰ κλείσῃ κάθε μαγαζὶ ἀμέσως μόλις φέξῃ,
 οὔτε θ' ἀνοίξῃ καφενὲς κανένας 'στὴν Ἀθήνα,
 κι' οὔτε κανεὶς θὰ εἰμπορῇ ἀναφανδὸν νὰ παίξῃ
 μπλιάρδο, τάβλι, ντόμινο, πικέτο ἢ κοντσίνα.

Καθεὶς εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ σημαίαν θὰ καρφώσῃ,
 ἀλλ' ἂν δὲν ἔχῃ πρόχειρον τοιαύτην νὰ στηλώσῃ,
 ἂς βάλῃ ὅ,τι εὐρεθῇ 'στό σπῆτι τοῦ κουρέλι,
 ἢ τοῦ παιδιοῦ τοῦ τῆς φασκιαῖς, ἢ ὅ,τι ἄλλο θέλει.

'Ἄλλ' ἀναγκαῖον φαίνεται κι' ἐκ τῶν ἀπαραιτήτων
 νὰ ἔλθουν ἀντιπρόσωποι πασῶν τῶν κοινοτήτων,
 κι' ἡ Γαῖδουρόνησος αὐτῇ αὐτοστιγμὴ ὀφείλει
 ἀντιπροσώπους δώδεκα τοῦλάχιστον νὰ στείλῃ.

Καὶ πᾶς ἀρχαῖος Σύλλογος, ποῦ δὲν ὑπάρχει πλέον,
 ὀφείλει ἀντιπρόσωπον νὰ στείλῃ ψωραλέον.

'Ἐν γένει πᾶς ἐλεύθερος ἢ δούλος πατριώτης
 ἀνάγκη 'στὴν Μητρόπολιν νὰ ἔλθῃ ὡς κοινότης,
 καὶ ὡς τοιοῦτος βέβαια πολὺ θὰ συντελέσῃ
 'στό ἔθνηκὸν τῆς ἑορτῆς, καθόσον εἰμπορέσῃ.

'Ὁ κάθε ἀντιπρόσωπος κοινότητος καὶ μὴ
 θὰ πάρῃ καὶ παράσημον ἀκόμη γιὰ τιμῆ.

Οἱ Δήμαρχοι 'στὴν αἴθουσαν θὰ ἔμβουν τοῦ χοροῦ
 μὲ δογανα ἐγχώρια, σουραύλια καὶ νταούλια,
 προηγουμένου εὐπρεπῶς ἐκείνου τοῦ σωροῦ
 τοῦ ἤδη Δημαρχεύοντος τῆς Κέας Κορκοδούλια.

Πᾶς Δήμαρχος ἐρχόμενος 'στ' Ἀνάκτορα ὀφείλει
 νὰ ἔχῃ ἓνα παστρικό 'στὴν τσέπη τοῦ μαντύλι.

Πᾶς Δήμαρχος ἐρχόμενος ἔστου Παλατιοῦ τὸν μπάλο
ὀφείλει τὰ τσαρούχια του νὰ βγάλῃ δίχως ἄλλο,
κι' ἄς βάλῃ καραμάντουλα ἢ ὅ,τι ἄλλο λάξη,
ἀλλέως θ' ἀποβάλλεται κακὴν κακῶς ἐν τάχει.

Εἰς κάθε ἀντιπρόσωπον ἑνὸς καὶ ἄλλου Δήμου
ἀπαγορεύεται ρητῶς καὶ ἡ ὄπλοφορία,
καὶ μάλιστα ἐπὶ ποινῇ χρηματικοῦ προστίμου,
διότι ἐνδεχόμενον νὰ γίνῃ φασαρία,
καὶ τίποτε παράξενον μὲς τοῦ σουπέ τῆ φούρλια
νὰ γίνῃ ἔξαφνα καυγᾶς μὲ κάμαις καὶ κουμπούρια.

Πᾶσα κομπὴ χορεύτρια τοῦ τάδε καὶ τοῦ δεῖνα
καλὸν θὰ εἶναι ἔστων χορὸν νὰ ἔλθῃ μὲ καρῆ,
διότι μὲ τὰ ντεκολτέ τῶν κυριῶν ἐκεῖνα
ἴσως σκηναί τ' Ἀνάκτορα ταράζουν σοβαραί.

Εἰς τοὺς Δημάρχους θὰ δοθῇ λουφὲς ἰδιαιτέρως
κι' ὀφείλουν εἰς τὸ κοπιλὸν νὰ λάβουν ὅλοι μέρος.

Εἰς τοὺς παππάδες γεύματα μεγάλα θὰ δοθοῦν
μὲ φαγητὰ νηστήσιμα καὶ γαργαλιστικά,
ἀλλ' εἰς ἐκεῖνα, ὡς εἰκός, δὲν θὰ παρευρεθοῦν
σατανικοὶ ποδόγυροὶ ἢ ζῶα θηλυκά.

Παππάδες δὲν θὰ προσκληθοῦν τὸ βράδυ τοῦ χοροῦ,
καὶ ρῦσαι, Κύριε, ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἴσως εἰς τοῦτον προσκληθοῦν μονάχα ὁ Μακράκης,
ὁ Λάτας καὶ ὁ Δαμαλᾶς καὶ ὁ Καλαποθάκης.

Ὁ Τραπεζίτης ὁ Τσιγγρός καὶ γεύματα θὰ κάμῃ
διὰ τὸν πάσχοντα λαὸν καθὼς καὶ συναυλίας,
καὶ ἴσως κάθε ἄπορον Πανέλληνα συνδράμῃ
μὲ χαρτονόμισμα πλαστὸν Ἑπειροθεσσαλίας.

Ὁ Δήμαρχος τῶν Ἀθηνῶν θὰ δώσῃ πρὸς τοὺς ἄλλους
κανένα δύο γεύματα κι' ἓνα ἢ δύο μπάλους
κι' εἰς τοὺς Δημάρχους ἔπειτα τῶν διαφόρων Δήμων
ὡς ἄνθρωπος καὶ Δήμαρχος τὰ μάλα ἐπιστήμων
βεβαίως μὲ τὸν πρέποντα θὰ δμιλήσῃ τόνον
περὶ καθαριότητος κι' ὑγιεινῶν κανόνων.

Καὶ θ' ἀπαντήσῃ πρὸς αὐτὸν ὡς ἄκακον ἀρνίον
ὁ Δήμαρχος ὁ εὐφραδὴς τοῦ Δήμου Κωθωνίων,

Θὰ γίνῃ ὅ,τι γράφομεν καὶ ἂν ἀκόμη βρέξῃ,
κι' ἐν μέσῳ τῆς ἐξάψεως τοῦ ἐνθουσιασμοῦ
καὶ νέον ἐμβατήριον ἢ μουσικὴ θὰ παίξῃ,
καλούμενον «Περίσσευμα προῦπολογισμοῦ».

Καὶ χάριτες βασιλικαί, μεγάλα θὰ δοθοῦν
καὶ ἄρκετοὶ κατάδικοι θὰ ἐλευθερωθοῦν,
πλὴν ἴσως χάρις νὰ δοθῇ κι' εἰς τὸν γνωστὸν Ἀρτόζη,
κι' εἰς ὅσους ἄλλους ἔλεος προσήκει καὶ ἀρμόζει.

Ὅποσοι τὸ ἐνήλικον ἀμφισβητοῦν ἀκόμη
καὶ πρὸς αὐτὸ ἀντίκειται ἡ αὐστηρά των γνώμη,
ἐκεῖνοι ἀποκλείονται τῶν τραπεζῶν καὶ μπάλων
καὶ οὔτε κἂν τὰ λείψανα θὰ γλείψουν τῶν κοκκάλων.

Πᾶς Ἕλληνα τὸν πλησίον του ὀφείλει νὰ ἐξάψῃ
καὶ δεκαπέντε θούρια τοῦλάχιστον νὰ γράψῃ.

Θὰ ὑμνησθοῦν τὰ τρόπαια τῶν πάλαι Κωνσταντίνων,
χωρὶς νὰ λείψουν βέβαια κι' οἱ πρὸ αἰώνων πόθοι,
ὡς ὅτου ὁ διάδοχος τοῦ ἔθνους τῶν Ἑλλήνων
νὰ βλαστημήσῃ τῇ στιγμῇ ποῦ ἐνηλικιώθη.

Καὶ παραστάσεις θὰ γενοῦν τῶν ἐθνικῶν δραμάτων
μετὰ πολλῶν ὀργανισμῶν καὶ τραγικῶν σχημάτων.

Καὶ μπεχλιβάνιδες θὰ ἔλθουν κοντὰ εἰς ὅλα τᾶλλα,
καὶ ζῶα καὶ νευρόσπαστα μικρά τε καὶ μεγάλα.

Τὰ τῶν προγόνων μνήματα θὰ καταφωτισθοῦν
καὶ θὰ μεθύσῃ ὁ λαὸς ἀπὸ κρασιά καὶ μύρες,
ἐνῶ εἰς τὸν Διάδοχον θὰ παρουσιασθοῦν
οἱ τῆς βουλῆς ἐγκάθετοι καὶ μυστικοὶ κλητῆρες.

Καὶ ταῦτα μὲν πρὸς τὸ παρὸν θὰ γίνουν ἐν Ἑλλάδι,
πομπαὶ μεγάλαὶ τὸ πρωτὶ καὶ γεύματα τὸ βράδυ
καὶ ὅταν πλέον ὁ λαὸς εἰς τὸ φαγὶ τὸ ρίξῃ,
τὴν ἐνηλικιότητα πανδήμως θὰ κηρύξῃ.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Τοῦ φίλου μας Δαμβέργη τὸ Ἄσυλον Θεῶν,
ἐκ τοῦ δωδεκαθέου τοῦ Βρούτου ἐντυπώσεις,
ἀνάγνωσμα ποικίλων κι' ὠραίων ἰδεῶν,
καὶ πλήρες γοητείας καὶ κομποσπότης γλώσσης.

Ὁ Λεκατσᾶς μας κατ' αὐτὰς τὰς ἐθνικὰς ἡμέρας
θὰ παραστήσῃ ἐπὶ τρεῖς κατὰ σειρὰν ἑσπέρας
τρία σπουδαῖα δράματα ἐκ τῶν τραγικωτέρων,
κι' ἔσται τὸ θέαμα λαμπρὸν κι' ἐκ τῶν ὠραιότερων.
Καὶ εἰσιτήριον καθεὶς ἄς πάσῃ ἀπὸ τώρα,
διότι προμηνύεται πολὺ μεγάλη μπόρα.

Τοῦ Ῥωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα ὅτῳ τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χουτείων — μ' ἓνα κάποιον Φαρμακεῖον,

Καφενέ τῶν «Ἐὸ Φρονούντων» — νύκτα ἡμέρα συζητούντων
μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζήδες ἄλλους τόσους
μ' οὐρητήρια, σαντοῦρια — καὶ μὲ μάνδρα μὲ γατσοῦρια